

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREB

10000 ZAGREB

stečajni i razlučni vjerovnik: **MOLNAR TRAVEL d.o.o.**, 43000 Bjelovar, Lepirac 7, OIB: 48913011408, zastupan po odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač Gregurić i Hrvoje Mladinić u Bjelovaru, Mihanovićeve 15b

dužnik: **BRAVO PUTOVANJA d.o.o.**, OIB: 92714688296, Zagreb, Draškovićeve ulica 55

P R I J E D L O G

stečajnog i razlučnog vjerovnika MOLNAR TRAVEL d.o.o.
po punomoćniku

za dopuštenje revizije protiv rješenja VTSRH
broj Pž-1125/2025-2 od 26. ožujka 2025. godine

E komunikacijom
punomoć pod /A
dokumentacija prema specifikaciji pod /B

na spis broj St-1916/2023

I.

U prilogu se dostavlja punomoć koju je izdao stečajni vjerovnik – razlučni vjerovnik Molnar Travel d.o.o. Bjelovar za podnošenje revizije.

II.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1125/2025-2 od 26. ožujka 2025. godine odbijena je kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika društva Molnar Travel d.o.o. i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1916/2023-54 od 03. ožujka 2025. godine.

dokaz: uvid u spis.

III.

Člankom 19. st. 8. Stečajnog zakona je propisano da se u stečajnom i predstečajnom postupku ne može podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka, a revizija se može izjaviti odgovarajućom primjenom pravila o reviziji u parničnom postupku.

Temeljem članka 385 Zakona o parničnom postupku tužitelj podnosi prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Stečajni vjerovnik predlaže da se dopusti revizija protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1125/2025-2 od 26. ožujka 2025. godine, a samim time i protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1916/2023-54 od 03. ožujka 2025. godine zbog slijedećih pravnih pitanja:

1. da li upis pravomoćnog rješenja kojim je određena prethodna mjera u Očevidnik redoslijeda osnove za plaćanja (OROP) koja vodi Financijska agencija predstavlja javnu knjigu u smislu odredba članka 149 i članka 248. st. 1. Stečajnog zakona;
2. da li činjenica da Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje eventualno ne predstavlja javnu knjigu predstavlja razlog za isključenje mogućnosti ostvarivanja založnog prava na izdvojenim novčanim sredstvima temeljem pravomoćnog rješenja o osiguranju prethodnom mjerom;
3. da li je pravomoćno rješenje o osiguranju prethodnom mjerom, koja je provedena u FINI- i temeljem kojega su izdvojena sredstva protivnika osiguranja, temeljem kojega je predlagatelj osiguranja po zakonu , sada stečajni vjerovnik stekao založno pravo 335 st. 3 OZ-a osnova za priznanje statusa stečajnog vjerovnika sa založnim pravom i pravom na razlučno namirenje na novčanim sredstvima koja su temeljem pravomoćnog rješenja o osiguranju izdvojena sa računa protivnika osiguranja – stečajnog dužnika više od 60 dana prije podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka.
4. Da li je samo i isključivo upisom u javnoj knjizi, a u smislu odredbe članka 146. Stečajnog zakona, moguće ostvariti status razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku a koje mu daje pravo odvojenog namirenja.

1.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-1125/2025-2 od 26. ožujka 2025. godine odbijena je kao neosnovana društva MOLNAR TRAVEL d.o.o. kao stečajnog

vjerovnika i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1916/2023-54 od 03. ožujka 2025. godine.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1916/223-54 od 03. ožujka 2025. godine odbijen je prijedlog društva MOLNAR TRAVEL d.o.o. kao stečajnog vjerovnika na odvojeno namirenje (dalje u tekstu „Razlučni vjerovnik“) iz iznosa od 42.578,58 €ur u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom BRAVO PUTOVANJA d.o.o. u stečaju, OIB: 92714688296, Zagreb, Draškovićeve ulica 55.

dokaz : uvid u citirane presude, koje prileže spisu

2.

MOLNAR TRAVEL d.o.o. kao razlučni vjerovnik smatra da su rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske grubo povrijeđene prisilne odredbe Stečajnog zakona i Ovršnog zakona kao izvora prava kojima je regulirano stjecanje založnog prava i pravo na odvojeno namirenje kao stečajnog vjerovnika sa razlučnim pravom.

Primarno se radi o pogrešnoj primjeni članka 149 Stečajnog zakona koju se tretira kao normu koja isključuje primjenu svih ostalih odredbi Stečajnog zakona kojima se reguliraju materijalna i postupovna prava stečajnog vjerovnika sa pravom na razlučno namirenje, uz potpuno ignoriranje odredbe članka 354 st. 3 Ovršnog zakona, bez analogne primjene članka 150 i 168 Stečajnog zakona i činjenica da postoji pravomoćna sudska odluka – rješenje o osiguranju prethodnom mjerom, koje je dostavljeno FINA-i i koje je provedeno više od 60 dana prije podnošenja prijedlog za pokretanje stečajnog postupka.

3.

Trgovački sud u Zagrebu je u spisu St-1916/2023 rješenjem od **01. prosinca 2023.** godine otvorio stečajni postupak nad dužnikom BRAVO PUTOVANJA d.o.o. Zagreb

U zakonom propisanom roku od 60 dana, tekuće od dana objave rješenja o otvaranju stečajnog postupka, trgovačko društvo Molnar Travel d.o.o. je kao stečajni dužnik prijavilo svoje novčano potraživanja potraživanje, o kojem je tekla parnica u spisu broj Povrv-608/21 Trgovačkog suda u Zagrebu, ali i razlučno pravo koje je, radi osiguranja istog potraživanja, stekao temeljem pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Povrv-608/21 **od 29. srpnja 2021.** godine kojim je novčana tražbina, radi koje je vođena parnica u tom predmetu osigurana prethodnom mjerom.

Prethodna mjera je izdana u skladu sa člankom 335 Ovršnog zakona koji propisuje :

Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini,

2. koju od mjera osiguranja iz članka 300. točaka 2. do 12. ovoga Zakona,

3. zabranu banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

(2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slučaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.

(3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

*(4) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.
Prodaja zaplijenjenih pokretnina i prijenos tražbine protivnika osiguranja*

U konkretnom slučaju, Rješenjem o osiguranju prethodnom mjerom koja je određena rješenjem broj Povrv-608/21 od 29. srpnja 2021. godine tražbina razlučnog vjerovnika kao predlagatelja osiguranja je osigurana na način da je Financijskoj agenciji naloženo da novčani iznos za koji je prethodna mjera određena izdvoji sa računa protivnika osiguranja Bravo putovanja d.o.o. – u stečaju. Rješenje kojim je određena prethodna mjera dostavljeno je FINA-i koja ga je zavela u Očevidnik i u pretežnom dijelu provela.

Izričitom odredbom članka 335 st. 3. Ovršnog zakona je propisano da se prethodnom mjerom stječe založno pravo.

dokaz: uvid u pravomoćno rješenje o osiguranju broj Povrv-608/21 od 29. srpnja 2021. godine.

4.

Na ispitom ročištu prijavljeno novčano potraživanje društva Molnar Travel d.o.o. kao stečajnog vjerovnika priznato je u cijelosti.

Stečajni upravitelj je priznao i razlučno pravo temeljem rješenja o osiguranju prethodnom mjerom broj Povrv-608/21 od 29. srpnja 2021. godine jer je o istom bio obaviješten, jer mu je o postojanju istog dostavljen dokaz, jer mu je dostavljen dokaz da je ista provedena kod FINA-e i jer se isto temelji na pravomoćnoj sudskoj odluci koja je donesena više od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

dokaz: Uvid u spis broj St-1916/2023 Trgovačkog suda u Zagrebu.

5.

Ničim izazvan, a po mišljenju razlučnog vjerovnika i mimo ovlaštenja koja su propisana Stečajnim zakonom, stečajni sudac je donio rješenje broj St-1916/2023-54 kojim je odbio prijedlog stečajnog vjerovnika kao razlučnog vjerovnika Molnar Travel d.o.o. za odvojeno namirenje iz iznosa od 42.578,54 € koliko je izdvojeno temeljem rješenja o osiguranju prethodnom mjerom broj Povrv-608/21 od 29. srpnja 2021. godine.

Nažalost, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem broj Pž-1125/2025-2 od 26. ožujka 2025. godine odbio žalbu stečajnog vjerovnika bazirajući istu na odredbi čl. 149 SZ-a, ustvrdivši da Očevidnik FINA-e nije javna knjiga, da bez upisa u javnu knjigu nema založnog prava i prava na odvojeno namirenje, ne osvrćući se niti na jedan druži žalbeni razlog.

dokaz: Uvid u rješenje Pž-1125/2025-2 od 26.03.2025. VTSRH.

6.

Odluke stečajnog suda u rješenju St-1916/2023-54 kao i rješenja Pž-1125/2025-2 VTSRH svode se na samo jednu tvrdnju:

- da nije sporno da je rješenje o osiguranju prethodnom mjerom postalo pravomoćno,

- da nije sporno da su novčana sredstva temeljem tog rješenja izdvojena upravo radi namirenja vjerovnikovog potraživanja,
- ali da stečajni vjerovnik i razlučni vjerovnik, nije stekao pravo na odvojeno namirenje jer da njegovo razlučno pravo nije upisano u javnu knjigu jer se temeljem odredbe članka 149. Stečajnog zakona tek upisom u javnu knjigu stječe založno pravo, a time i status razlučnog vjerovnika.

Razlučni vjerovnik ne spori sadržaj odredbe članka 149. Stečajnog zakona.

Međutim, ovu odredbu se ne može tumačiti na način da bude potpuno izdvojena od ostalih odredbi Stečajnog zakona kao i pravih posljedica prethodne mjere koje su propisane Ovršnim zakonom.

Člankom 149. Stečajnog zakona je propisano da vjerovnici koji imaju založno pravo ili pravo na namirenje na kojoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi imaju pravo odvojenog namirenja na toj stvari ili pravo unovčenja prema odredbama članka 248. Stečajnog zakona.

Međutim, člankom 151. Stečajnog zakona je pripisano pravo odvojenog namirenja **ostalih založnih vjerovnika**

Člankom 150. st. 1. Stečajnog zakona je propisano da vjerovnik čija prava proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja tražbine prijenosom vlasništva stvari ili prijenosom prava imaju u stečajnom postupku pravni položaj razlučnog vjerovnika. Dakle, oni postaju razlučni vjerovnici za pravom na odvojeno namirenje iz založene stvari ili prava.

Člankom 151. st. 1. Stečajnog zakona je propisano da vjerovnici koji na nekom predmetu iz stečajne mase imaju kakvo založno pravo koje nije upisano u javnu knjigu imaju, u skladu sa ovim zakonom, pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založenog predmeta. **(dakle, radi se o pravi onih razlučnih vjerovnika čije založno pravo nije upisano u javnu knjigu)**

7.

Stečajni zakon propisuje određena ograničenja u odnosu na založna prava koja su stečena temeljem odredbi Ovršnog zakona .

Temeljem člankom 150 Stečajnog zakona je propisano da je fiducijarno pravo se pretvara u založno pravo.

Člankom 168. Stečajnog zakona propisani su uvjeti kod kojih dolazi do prestanka prava stečenih ovrhom ili osiguranjem.

Člankom 168. st. 1. Stečajnog zakona je propisano da ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka odnosno prijedloga za provedbu skraćenog postupka odnosno ako nije podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekle koje razlučno pravo ili slično pravo na imovini koja ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Predmetna prava brisat će se iz javnih knjiga, upisnika i očevidnika u kojima se vode na temelju rješenja suda.

A contrario, to bi značilo da su prava, konkretno prava stečena prisilim sudskim osiguranjem izdavanjem prethodnom mjerom temeljem koje je stečeno založno pravo, stečeno u periodu dužem od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ta prava ostaju na snazi.

A u konkretnom slučaju založno pravo je temeljem čl. 335 st.3 a u vezi čl. 335 st. 1 točka 3 Ovršnog zakona stekao temeljem pravomoćne sudske odluke koja se temelji na prisilnoj sudskoj normi čija pravna posljedica nije eliminirana ili umanjena bilo kojom odredbom Stečajnog zakona !

8.

Prema stavu koji je iznesen u pobijanim odlukama niti jedno pravo koje nije upisano u javnu knjigu ne bi omogućavalo pravo na razlučno namirenje.

A to nije točno i nije u skladu sa odredbama Stečajnog zakona.

Pri tome treba imati u vidu i odredbu članka 259. Stečajnog zakona koji u stavku 1. propisuje da je stečajni upravitelj dužan na propisanom obrascu dostaviti tablicu prijavljenih tražbina sa podacima navedenim u članku 257. Stečajnog zakona, ali i tablicu razlučnih prava koja su upisana u javnim knjigama, o kojima je obavješten od razlučnih vjerovnika i o kojima je saznao na drugi način, s podacima za identifikaciju razlučnog vjerovnika, iznos i pravnu osnovu tražbinu osigurane razlučnim pravom i dio imovine dužnika na koji se razlučno pravo odnosi.

Iz tablice koju je stečajni upravitelj dostavio sudu i koja je javno objavljena proizlazi da ga podnositelj ovog prijedloga kao stečajni vjerovnik, ali i kao razlučni vjerovnik, obavijestio o svojem pravu koje je stečajni upravitelj u cijelosti i priznao.

Uostalom ta je tablica u skladu sa čl. 259. st. 2. Stečajnog zakona izložena na E-oglasnoj ploči suda.

Zbog toga se može postaviti pitanje da li je ispunjena obveza iz članka 258 i 259 Stečajnog zakona ?

Člankom 258. st. 2. Stečajnog zakona je propisano da su razlučni vjerovnici dužni obavijestiti stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.

Ne može biti sporno da je Razlučni vjerovnik to učinio, jer u suprotnom potraživanje i prijavljeni status razlučnog vjerovnika stečajni upravitelj ne bi mogao niti ispitati a niti priznati.

Međutim, čak da Razlučni vjerovnik to i nije učinio, člankom 258. st. 3. Stečajnog zakona je propisano da razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. ovoga članka **ne gube pravo odvojenoga namirenja** iz predmeta razlučnoga prava. Iznimno, razlučni vjerovnici gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili kakvu drugu naknadu od stečajnoga dužnika ili vjerovnika, ako je predmet razlučnoga prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati. No u konkretnom slučaju radilo se je o izdvojenim novčanim sredstvima koje nije trebalo „Unovčavati“. Pored toga o postojanju tih izdvojenih sredstava niti stečajni sud niti stečajni upravitelj nisu imali saznanja : o postojanju tih sredstava ih je obavijestio Razlučni vjerovnik koji je i uplatio predujam nužan za

provođenje stečajnog postupka jer je stav suda bio da stečajni dužnik nema imovine čija bi vrijednost pokrila troškove vođenja stečajnog postupka.

Da se je radilo o očiglednom propustu i stečajnog suda i stečajnog upravitelja dokazuje činjenica što je rješenje o prethodnom mjeri bilo provedeno u FINI-i, temeljem istoga je stečeno založno pravo bilo upisanu u Očevidniku Financijske agencije, te je stečajni upravitelj za njega svakako znao ili morao znati : prvo zbog toga jer je o tome bio obavješten od podnositelja ustavne tužbe, a pored toga to pravo je bilo vidljivo iz očevidnika Financijske agencije koji je pored ograničenja koja su propisana Pravilnikom dostupani sudu u stečajnom upravitelju i svakome koji ima pravni interes.

Zbog toga i je dvojbeno da li je Očevidnik fine javna knjiga?

U prilogu je kopija pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj R1-268/2017-5 od 20.11.2017. iz kojega je vidljivo da Trgovački sud, kao stečajni sud, odbija zahtjev za priznanje statusa razlučnog vjerovnika ... upravo zbog činjenica što je založno pravo upisano u Očevidniku FINA-e kao javnoj knjizi.

dokaz : uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj 34 R1-268/2017-5 od 20.11.2017. , koje se prilaže

9.

Zbog svega navedenog je očito da stav stečajnog suda o tome da odredba članka 149. Stečajnog zakona isključuje sve duge odredbe Stečajnog zakona, kao i prisilnu odredbu Ovršnog zakona, nije prihvatljiva te se na taj način onemogućava Razlučnog vjerovnika u ostvarivanju prava na odvojeno namirenje ; on je založno pravo temeljem pravomoćne sudske odluke – Rješenja o osiguranju prethodnom mjerom, koje je dostavljeno FINA_i, koje je provedeno i koje je upisano u očevidniku FINA-e, o kojemu je obavješten stečajni upravitelj koji je to pravo na razlučno namirenje i izrijekom priznao !

10

Zaključno :

1. Založno pravo temeljem prethodne mjere (čl. 150. Stečajnog zakona)

- Prema članku 150. **Stečajnog zakona**, vjerovnik koji je temeljem prethodne mjere osigurao izdvajanje novčanih sredstava može **ostvariti založno pravo** na tim sredstvima **ako su ta sredstva izdvojena prije otvaranja stečajnog postupka.**
- Nigdje se ne zahtijeva da upis bude izvršen u **javnoj knjizi**, već da postoji **pravomoćno rješenje o prethodnoj mjeri** i da su sredstva **faktički izdvojena.**

2. Pravomoćno rješenje o prethodnoj mjeri kao osnova

- Samo pravomoćno rješenje kojim je određena prethodna mjera (npr. zabrana raspolaganja novcem ili njegovo izdvajanje) ima pravni učinak osiguranja, **bez obzira na to gdje je i kako upisano.**

- Sudska praksa priznaje da **čin izdvajanja sredstava na temelju prethodne mjere** (bilo blokadom računa, bilo evidentiranjem kod FINA-e) stvara vjerovniku **pravo prvenstva naplate** – što ima obilježja založnog prava u smislu čl. 150. SZ.

3. OROP) očevidnik o redosljedu naplate , čak i da nema status javne knjige, kao pomoćni alat, ima

- **evidencijsku ulogu** , dostupnu i sudu , i stečajnom upravitelju i svakoj osobi sa pravnim interesom , ali **nije preduvjet** za ostvarenje založnog prava – ono proizlazi iz kombinacije:
 - pravomoćnog rješenja o prethodnoj mjeri,
 - i stvarnog izdvajanja sredstava prije otvaranja stečajnog postupka.

Činjenica da Očevidnik eventualno **nije javna knjiga ne sprječava ostvarenje založnog prava**, jer:

- zakon to pravo veže uz pravomoćno rješenje i izdvajanje sredstava, ne uz upis u javnu knjigu,
- OROP može poslužiti kao **dokaz izdvajanja**, ali **nije pravna osnova** niti može biti ograničenje za ostvarenje prava.

11.

Na temelju navedenog MOLNAR TRAVEL d.o.o. kao Razlučni vjerovnik

p r e d l a ž e

Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti reviziju protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-1125/2025-2 od 26.03.2025. godine.

MOLNAR TRAVEL d.o.o.
po punomoćniku

Bjelovar, 10. lipnja 2025. godine